

H P B E X U V A G

όλοι στους δρόμους

ενάντια στην αστυνομική βία

γενική αμνηστεία στους διωκόμενους της εξέγερσης

το οπλό μας

18:00
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

antipitharxia.blogspot.com

ΠΟΡΕΙΑ ΟΡΓΗΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ
ΠΑΡΑΛΟΓΟ
ΠΟΥ ΓΕΝΝΑΕΙ
Η ΕΞΟΥΣΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12-12-08 / 18:00 / ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ Φ ΕΡΥΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΑΝΝΙΝΩΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΝΕΑ
ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ «ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ»

KAMIA ΔΙΟΣΗ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΖΕΝΔΕΙ
KAI TOYS ΔΙΟΚΟΜΕΝΟΥ & ΤΗΣ ΕΙΣΕΓΡΕΨ

Βλέποντας μια σφαίρα να φεύγει από το όπλο ενός μπάτσου μπορεί κανείς κάλλιστα να καταληπεί από θλίψη για την «άτυχη και μοιραία» στιγμή. Μπορεί όμως επίσης να κοιτάξει πίσω από το στιγματικό γεγονός και να αναζητήσει τις συνθήκες και τις αιτίες κάτω από τις οποίες αυτό συνέβη. Σε αυτήν την περίπτωση -κι αν η παραμορφωτική οπτική του θεάματος δεν έχει ήδη κυριαρχήσει- η θλίψη και η απορία μετατρέπονται συνειδητά σε οργή.

ο φόνος ήταν η αφορμή, όχι όμως και η αιτία...

Η δολοφονία του Αθέξανδρου Γρηγορόπουλου ήταν βέβαια η αφορμή για να ξεχυθεί στο δρόμο ένα ετερόκλητο πλήθος, με διαφορετικές καταβολές, ξέχωρες εμπειρίες καθημερινότητας και - πολλές φορές- αντιτιθέμενα βιώματα. Θα ήταν κάποιος αρκετά αφελής (ή μήπως πιστός υπηρέτης του «νόμου και της τάξης»;) για να πιστεύει πως η δολοφονία αυτή απετέλεσε και την αιτία της εξέγερσης. Άλλωστε στις κυνικές μέρες που ζούμε ισχύει το μακάβριο ισοζύγιο του «μία ίσον καμία». Αυτό λοιπόν που οδήγησε σε ένα 15μερο βίαιο κοινωνικό ξέσπασμα απ' άκρο εις άκρο της ελληνικής επικράτειας ήταν οι συσσωρευμένοι καθημερινοί θάνατοι που συντελούνται σε μια ολοκληρωτική καπιταλιστική κοινωνία. Από τους θανάτους στα αστυνομικά τμήματα και τη συνοριογραμμή ως τα σακατέματα και τα βιτριόλια στους χώρους δουλειάς, από τον αργό θάνατο των ναρκωτικών και των φυλακών έως τη μεθοδευμένη ταρίχευση των μυαλών στα σχολεία, από τον ευνουχισμό των ψυχών στα διασκεδαστήρια και την εξαγορά των συνειδήσεων στους ναούς της κατανάλωσης, ο κατάλογος των μικρών ή μεγάλων, των ακαριαίων, ή αργών θανάτων που βιώνουμε είναι ατελείωτος.

η όχι και τόσο τυχαία στοχοποίηση της αστυνομίας!

Από την πρώτη κιόλας στιγμή της εξέγερσης η αστυνομία βρέθηκε στο στόχαστρο (όπως και άλλοι κρατικοί θεσμοί και οικονομικοί στόχοι) του ετερόκλητου πλήθους. Τμήματα πολιορκήθηκαν, περιπολικά πυρπολήθηκαν, αστυνομικοί δέχθηκαν υλικές και πλεκτικές επιθέσεις. Όχι τυχαία, όχι δίχως λόγο. Καθένας και καθεμιά που βρέθηκε στο δρόμο είχε στο πίσω μέρος του μυαλού, άλλοι λιγότερο και άλλοι περισσότερο, το βρώμικο ρόλο που η αστυνομία έχει αναλάβει για να δουλεύει απρόσκοπτα η καλοπλαδωμένη καπιταλιστική μπχανή. Είναι ο θεσμός που αναλαμβάνει να θυμίζει με πυγμή και βία τους «κανόνες του παιχνιδιού» σε όποιον τολμήσει να αμφισβητήσει ή να ξεφύγει από τα αυστηρά πλαίσια της πειθαρχίας.

Είναι η αστυνομία που θα διαλύσει συγκεντρώσεις, είναι η αστυνομία που θα σπάσει απεργιακές φρουρές και καταλήψεις εργοστασίων, είναι η αστυνομία που θα σύρει από το αυτί τους ατίθασους μαθητές στον εισαγγελέα, είναι η αστυνομία που θα φιμώσει τις ανυπότακτες φωνές, είναι η αστυνομία που θα σκοτώνει τους «κακούς» μετανάστες, είναι η αστυνομία που θα εξασφαλίζει την ομαλή λειτουργία της μαύρης οικονομίας των ναρκωτικών και της πορνείας, είναι η αστυνομία που θα καταργήσει το τεκμήριο της αθωότητας με μαζικές «προληπτικές» προσαγωγές (π.χ. 292 μόνο στην Αθήνα στην πρόσφατη πορεία της 17^{ης} Νοεμβρίου), είναι η αστυνομία που θα κάνει επιχειρήσεις σκούπα εναντίον μεταναστών ή πολιτικών χώρων, είναι η αστυνομία που θα επιβάλλει έναν XYTA, την κατασκευή ενός αυτοκινητόδρομου, ενός πάρκινγκ ενάντια στη θέληση της τοπικής κοινωνίας.

Θεωρούμε δεδομένο ότι η αστυνομία είναι σύμφυτη με το καπιταλιστικό κράτος. Αποτελεί έναν από τους κύριους θεσμούς διασφάλισης της εφαρμογής των αποφάσεων των «από πάνω» στις ζωές των «από κάτω». Μιλώντας ενάντια στην αστυνομία γνωρίζουμε πολύ καλά ότι μιλάμε ενάντια στο καπιταλιστικό κράτος. Επειδή όμως δεν μπορούμε να περιμένουμε με σταυρωμένα χέρια να απαλλαγούμε από την αστυνομική βία εναποθέτοντας τις ελπίδες μας στην τυχερή στιγμή που θα «παραπατήσει» το κράτος, οφείλουμε να παλέψουμε για την κοινωνική απονομιμοποίηση της αστυνομίας. Οφείλουμε να κινηθούμε ώστε να μειώνονται αντί -να αυξάνονται- οι ένστολες φρουρές, να απαιτούμε την αναδίπλωση και την εκδίωξη της αστυνομίας από όλο και περισσότερες σφαίρες της ιδιωτικής και κοινωνικής μας ζωής. Οφείλουμε να αναδείξουμε ότι μπορούμε ακόμα να συνεννοούμαστε και πως δε χρειαζόμαστε επιπλέον αστυνομία για να μας λύνει τις διαφορές. Οφείλουμε φυσικά να βάλουμε ένα τέλος στην οπλοκατοχή των διαφόρων σερίφηδων-μπάτσων που διαφεντεύουν και αρκετές φορές αφαιρούν τις ζωές μας, χωρίς ποτέ να υπάρχει τιμωρία για αυτούς. Δεν έχουμε ψευδαισθήσεις! Η αστυνομία δημιουργήθηκε για να τρομοκρατεί, να επιβάλλει, να χτυπά και ενίστε να σκοτώνει. Και δεν τρώμε κουτόχορτο για να πιστέψουμε ότι αυτοί που δημιούργησαν την αστυνομία για να προστατέψουν τα συμφέροντα τους θα «τιμωρήσουν» ή θα αποπέμψουν τους «κακούς μπάτσους που σπιλώνουν το όνομα της υπέροχης αστυνομίας μας». Μόνοι μας θα δώσουμε τις απαντήσεις στην αστυνομική βία.

Το αστυνομικό τμήμα, το συνεργείο της αστυνομίας, οι τράπεζες και τα γραφεία της ΝΔ & εφημερίδων δέχτηκαν το μένος των εξεγερθέντων.

Όλοι οι παραπάνω θα θέλανε και σπασμένα
μαγαζιά... Δεν τους έγινε η χάρη!

Οι εν ψυχών εκτελεστές βαρύζονται εξαστρικώμενοι
οι πεπονιάτες της αγάπης, οι καρδιές της φιλίας, οι στομάτων
οι πρόσθιες περιφέρειες, οι ματιάδες της συνείδησης, οι
οι διαδικασίες της λογοτελείας, οι γαλακτώδεις στοματικές
οι φρεσκάτες παρονομασίες των αγαντούδων ποιητών,
οι παναγίδες της ανθρωπότητας, οι αγαντούδες των ποιητών
οι ξενεργάνεις εξιπτερια ονομάτων παρατυνάντα

**ΠΟΡΕΙΑ ΟΡΓΗΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ
ΠΑΡΑΛΟΓΟ
ΠΟΥ ΓΕΝΝΑΕΙ
Η ΕΞΟΥΣΙΑ**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12-12-08 / 18:00 / ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ

ΕΠΑΡΧΙΚΟΣ - ΑΝΤΙΣΩΤΗΜΑΤΙΚΟΣ - ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ - ΕΛΛΗΝΙΔΑΚΟΣ - ΣΥΝΤΟΝΙΖΕΙΣ - ΣΥΝΤΟΝΟΜΟΣ

**ΚΑΤΑΛΗΨΗ Φ
ΕΡΥΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΙΑΝΝΙΝΩΝ**

•ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΜΕΔΑ
•ΜΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ «ΚΑΡΙΠΙΑΝΗΣ»

· KAMIA ΔΙΩΣΗ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΖΕΝΤΟΥΣ
KAI TOΥΣ ΔΙΟΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΕΙΓΕΡΓΕΙΑΣ

δικαιοσύνη: το δεύτερο χέρι της επιβολής

Μόνο με την αστυνομία θα ήταν αδύνατο να επιτευχθεί το τιτάνιο έργο της πειθάρχησης των κοινωνιών. Πέρα από το ξύλο ή τη σφαίρα της αστυνομίας χρειάζεται και ο νομικός μανδύας δημοκρατικής επίφασης που θα σε ρίξει στη φυλακή, θα σου επιβάλει πρόστιμα ή στέρηση των δικαιωμάτων σου. Το είδαμε κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του Δεκέμβρη, το βλέπουμε και καθημερινά. Η αστική δικαιοσύνη αποτελείται τη δουλειά της αστυνομίας. Είναι αυτή που διώκει μαθητές στη Λάρισα με τη χρήση τρομονόμου, είναι η ίδια που χρησιμοποιεί ευφυολογήματα τύπου κουκουλονόμου για να αναβαθμίσει σε κακούργημα απλές πράξεις αντίστασης των αγωνιζόμενων. Όσο απαραίτητο είναι να αναδειχτεί η φύση και ο ρόλος της αστυνομίας άλλο τόσο απαραίτητο είναι να κινηθούμε επιθετικά απέναντι στους σοφούς ιερείς της Θέμιδος. Για όλους όσους βρέθηκαν στους δρόμους τον περασμένο Δεκέμβρη αμφισβητώντας έμπρακτα τους κανόνες μια ζωής δίχως νόημα υπήρχε πάντοτε ο κίνδυνος της σύλληψης και της φυλάκισης. Το να αφεθούν οι διωκόμενοι αστήρικτοι και ανυπεράσπιστοι απέναντι στην κατηγορίες της έδρας θα ήτανε μια μεγαλειώδης νίκη της απέναντι πλευράς, απλά και μόνο γιατί θα είχε καταφέρει να αποσυνθέσει το επίτευγμα της εξέγερσης: τους δεσμούς της έμπρακτης αλληλεγγύης, συναπόφασης και συλλογικής δράσης που κατακτήθηκαν μεταξύ διαφορετικών και αλληλοπρόσασθηλων ταυτοτήτων. Ως εκ τούτου είναι κομβικό να αγωνιστούμε για τη γενική αμνήστευση των κατηγοριών που βαραίνουν τους διωκόμενους της εξέγερσης.

η «Μεγάλη» Δίκη και μια υπόθεση από τα παλιά

Το είπαμε και παραπάνω. Οφείλουμε να βάλουμε ένα τέλος στη δολοφονική επιθετικότητα των υπηρετών του νόμου και της τάξης. Και δε μπορεί παρά να μας προβληματίζει μια άμεση ή έμφεση πιθανή αθώωση του δολοφόνου Κορκονέα που θα εντείνει το αίσθημα προστασίας και σιγουριάς που απολαμβάνουν τα διάφορα τάγματα της δημοκρατίας και θα κάνει πιο ανασφαλείς για μας, τις απευκταίς συναντήσεις μας μαζί τους. Δεν ξενάμε όμως από ποια πλευρά βρίσκεται από τη φύση της η αστική δικαιοσύνη. Η πισώπλατη δολοφονία του Καλτεζά στις 17 Νοέμβρη του '85, με την οποία τόσο συχνά, επιτυχώς ή ανεπιτυχώς, παραπληρίστηκε η δολοφονία Γρηγορόπουλου, δεν έχει σβηστεί από τη μνήμη μας όπως και καμιά από τις δεκάδες κρατικές δολοφονίες από τη μεταπολίτευση έως σήμερα. Η πρωτόδικη απόφαση καταδίκης του δολοφόνου αστυνομικού Μελίστα σε μόλις 2,5 χρόνια με αναστολή ακολουθήθηκε από τη τελική του αθώωση 5 χρόνια μετά. Κι όλα αυτά σε αντιδιαστολή με το πλήθος κατηγοριών και καταδικών που μοιράστηκε απλόχερα σε εξοργισμένους, τόσο για τη δολοφονία όσο και για την αθώωση, διαδηλωτές και καταληψίες του Χημείου. Έτσι για να μην ξενάγει κανείς ποιος κάνει κουμάντο. Η πιθανή θυσία του Κορκονέα από την αστική δικαιοσύνη στο βωμό της κοινωνικής ειρήνης ούτε θα μας εκπλήξει, ούτε θα μας καθησυχάσει. Η ετυμογορία μας, η καταδίκη του, η καταδίκη αυτού του συστήματος συνοπλικά, δεν μπορεί και δε θα είναι παρά κοινωνική.